

Resums

La Llei de salut pública de Catalunya

La salut pública és la part del sistema de salut que té per funció limitar l'aparició de malalties. Per tant, hi estan vinculades àrees que sovint van més enllà del terreny estricte de la salut, com l'habitatge, l'alimentació o les condicions de treball. La Llei de salut pública respon a la necessitat de dotar aquest àmbit d'un marc estructural i funcional, per completar, així, el conjunt de les grans reformes del sistema de salut.

Tres vectors han guiat la reforma de la salut pública. El primer és un conjunt de demandes i reflexions sorgides dels sectors professionals compromesos. El segon és la culminació del procés legislatiu amb incidència en la salut pública, tant en l'àmbit estatal com en l'autonòmic. En aquest aspecte, té una importància especial la Llei 7/2003, que aborda la reforma de la sanitat local –amb competències en matèria de salut pública– i crea l'Agència de Protecció de la Salut –plataforma de la futura Agència de Salut Pública de Catalunya. El tercer vector són les conseqüències de les crisis de salut pública viscudes els darrers anys, com la de les vaques boges o la de la grip aviària. Les crisis han posat de manifest la necessitat de reforçar la capacitat de prevenció i control i les expectatives creixents de la societat respecte de la salut pública. Dels tres vectors, es desprèn que és fonamental integrar el conjunt dels serveis de salut pública.

El 2004, un comitè científic comença a treballar en la Llei i estableix que els eixos que han de guiar l'acció en salut pública són la intersectorialitat, la participació, la comunicació, la formació i la recerca. Els experts proposen l'Agència com a model organitzatiu. L'any següent, es forma un consell assessor per crear l'Agència de Salut Pública. L'organització tindrà una funció executiva de caràcter tècnic, cosa que la diferenciarà del Departament de Salut, amb caràcter polític. Serà àgil i flexible, i tindrà una cartera de serveis clarament definida, entre els quals hi haurà la salut laboral o la vigilància epidemiològica. L'estructura serà àmpliament descentralitzada, però tindrà capacitat per mobilitzar la cooperació intersectorial i interadministrativa.

La Llei reconeix que la salut de les persones està determinada per factors molt diversos. Per això, estableix que el Govern formularà periòdicament el Pla interdepartamental de salut pública, que emanarà del Pla de salut de Catalunya. El text aborda també el concepte d'autoritat sanitària, relatiu a la protecció de la població dels riscos de salut que l'afecten de manera col·lectiva.

En definitiva, es tracta d'una norma que fa un pas significatiu en l'aclariment i la compactació dels criteris d'intervenció administrativa en matèria de salut pública, que ha de conduir a una millor gestió dels serveis.

Resúmenes

La Ley de Salud Pública de Cataluña

La salud pública es la parte del sistema de salud que tiene por función limitar la aparición de enfermedades. Por lo tanto, están vinculadas a ella áreas que a menudo van más allá del terreno estricto de la salud, como la vivienda, la alimentación y las condiciones de trabajo. La Ley de Salud Pública responde a la necesidad de dotar este ámbito de un marco estructural y funcional, para completar, así, el conjunto de las grandes reformas del sistema de salud.

Tres vectores han guiado la reforma de la salud pública. El primero es un conjunto de demandas y reflexiones surgidas de los sectores profesionales comprometidos. El segundo es la culminación del proceso legislativo con incidencia en la salud pública, tanto en el ámbito estatal como en el autonómico. En este

aspecto, tiene una importancia especial la Ley 7/2003, que aborda la reforma de la sanidad local –con competencias en materia de salud pública– y crea la Agencia de Protección de la Salud –plataforma de la futura Agencia de Salud Pública de Cataluña. El tercer vector es el de las consecuencias de las crisis de salud pública vividas los últimos años, como la de las vacas locas o la de la gripe aviar. Las crisis han puesto de manifiesto la necesidad de reforzar la capacidad de prevención y control y las expectativas crecientes de la sociedad con respecto a la salud pública. De los tres vectores, se desprende que es fundamental integrar el conjunto de los servicios de salud pública.

En el 2004, un comité científico empieza a trabajar en la Ley y establece que los ejes que deben guiar la acción en salud pública son la intersectorialidad, la participación, la comunicación, la formación y la investigación. Los expertos proponen la Agencia como modelo organizativo. El año siguiente, se forma un consejo asesor para crear la Agencia de Salud Pública. La organización tendrá una función ejecutiva de carácter técnico, lo que la diferenciará del Departamento de Salud, con carácter político. Será ágil y flexible, y tendrá una cartera de servicios claramente definida, entre los que figurará la salud laboral o la vigilancia epidemiológica. La estructura será ampliamente descentralizada, pero tendrá capacidad para movilizar la cooperación intersectorial e interadministrativa.

La Ley reconoce que la salud de las personas está determinada por factores muy diversos. Por ello, establece que el Gobierno formulará periódicamente el Plan Interdepartamental de Salud Pública, que emanará del Plan de Salud de Cataluña. El texto aborda también el concepto de *autoridad sanitaria*, relativo a la protección de la población de los riesgos de salud que lo afectan de manera colectiva.

En definitiva, se trata de una norma que da un paso significativo en la clarificación y la compactación de los criterios de intervención administrativa en materia de salud pública, que debe conducir a una mejor gestión de los servicios.

Resumits

Era Lei de salut pública de Catalunya

Era salut pública ei era part deth sistema de salut qu'a per foncion limitar era aparicion de malauties. Alavetz, i son restacadi airaus que soent van més tà delà deth terren estricte dera salut, coma er abitatge, era alimentacion o es condicions de treball. Era Lei de salut pública arrespon ath besonh de dotar aguest encastre d'un marc estructurau e foncionau, entà completar, atau, eth conjunt des granes reformes deth sistema de salut.

Tres vectors an guidat era reforma dera salut pública. Eth primèr ei un conjunt de demandes e reflexions sorgides des sectors professionaus comprometudi. Eth dusau ei era culminacion deth procès legislatiu damb incidència ena salut pública, tant en encastre estatau coma en autonomic. En aguest aspècte, a ua importància especiau era Lei 7/2003, qu'abòrde era reforma dera sanitat locau –damb competències en matèria de salut pública– e cree era Agència d'Emparament dera Salut –plataforma dera futura Agència de Salut Pública de Catalunya. Eth tresau vector son es conseqüències des crisis de salut pública viscudes enes darrèri ans, coma era des vaques hòles o era dera gripa aviària. Es crisis an metut en evidència eth besonh de refortilhar era capacitat de prevencion e contraròtle e es expectatives creishentes dera societat per çò qu'ei dera salut pública. Des tres vectors, se despren qu'ei fonamentau integrar eth conjunt des servicis de salut pública.

Er an 2004, un comitat científic comence a trabalhar ena Lei e establís qu'es èishi que deuen guidar era accion en salut pública son era intersectorialitat, era participacion, era comunicacion, era formacion e era recèrca. Es expèrts prepausen era Agència coma modèl organizatiu. Er an següent, se forme un conselh assessor entà crear era Agència de Salut Pública. Era organizacion aurà ua foncion executiva de caractèr tecnic, causa que la diferenciarà deth Departament de Salut, damb caractèr politic. Serà agila e flexibla, e aurà ua cartèra de servicis clarament definida, entre es que i aurà era salut laborau o era vigilància epidemiologica. Era estructura serà largament descentralizada, mès aurà capacitat entà mobilizar era cooperacion intersectoriau e interadministrativa.

Era Lei arreconeish qu'era salut des persones ei determinada per factors fòrça diuèrsi. Per açò, establís qu'eth Govèrn formularà periodicament eth Plan interdepartamentau de salut publica, que emanarà deth Plan de salut de Catalonha. Eth tèxte abòrde tanben eth concèpte d'autoritat sanitària, relatiu ar emparament dera poblacion des risqui de salut que l'afècten de manèra collectiva.

Definitivament, se tracte d'ua nòrma que hè un pas significatiu ena clarificacion e era compactacion des critèris d'intervencion administrativa en matèria de salut publica, que deu conduir a ua melhora gestion des servicis.

Abstracts

The Catalanian Public Health Law

Public health is the part of the health system, the function of which is to limit the outbreak of illnesses. Therefore, there are related areas that often go beyond the strict field of health, such as housing, food or working conditions. The Public Health Law responds to the need to provide this area with a structural and functional framework to complete all the major health system reforms.

Three vectors have guided the reform of public health. The first is a set of demands, and reflections arising from the professional sectors involved. The second is the culmination of the legislative process affecting public health, both at a national and regional level. In this respect, Law 7/2003 is especially important; it addresses the reform of local health – with competencies in matters of public health – and creates the Health Protection Agency, a platform of the future Catalanian Public Health Agency. The third vector is the consequences of public health crises experienced in recent years, such as mad cow disease or bird flu. These crises have highlighted the need to strengthen prevention and capacity to control such crises, and the growing expectations of society regarding public health. From these three vectors, it follows that it is essential to integrate all facets of public health services.

In 2004, a scientific committee began to work on the law and establish that the axes that public health should turn on and be guided by are inter-regionality, participation, communication, training and research. The experts proposed the agency as an organizational model. The following year, an advisory board was formed to create the Public Health Agency. The organization will have an executive function of a technical nature, which differs from the Department of Health, which has a political nature. It will be streamlined and flexible and have a clearly defined portfolio of services, among which will be occupational health and epidemiological surveillance. The structure will be largely decentralized, but will have a capacity for mobilization and inter-regional and inter-administrative cooperation.

The Law recognizes that the health of individuals is determined by many different factors. Therefore, it establishes that the Government must periodically formulate the interdepartmental public health plan, which will emanate from the Catalanian Health Plan. The text also addresses the concept of health authority in relation to protection from health risks that affect the general population.

In short, it is a regulation that takes a significant step in clarifying and reaching agreement on the criteria for administrative intervention in matters of public health, which should lead to better management of services.

Résumés

La Loi de La Santé Publique de Catalogne

La santé publique fait partie du système de santé. Elle a pour fonction de limiter l'apparition de maladies. D'autres domaines lui sont donc liés, qui vont au-delà de la santé au sens propre, comme le logement, l'alimentation et les conditions de travail. La Loi de Santé Publique répond à la nécessité de doter ce domaine d'un cadre structurant et fonctionnel, pour compléter l'ensemble des grandes réformes du système de la santé.

Trois points ont guidé la réforme de la santé publique. Le premier est un ensemble de demandes et de réflexions venant des secteurs professionnels impliqués. Le deuxième est la culmination du processus législatif avec une incidence dans la santé publique, à échelle de l'état, comme dans les Communautés autonomes. Dans cet aspect, la Loi 7/2003, a une importance spéciale, qui aborde la réforme de la santé locale - avec des compétences en matière de santé publique - et crée l'Agence de Protection de la Santé - une plate-forme de la future Agence de Santé Publique de la Catalogne. Le troisième point est celui des conséquences des crises de santé publique des ces dernières années, comme la crise de la vache folle ou la grippe aviaire. Les crises ont mis en évidence le besoin de renforcer la capacité de prévention et de contrôle, ainsi que les attentes croissantes de la société à l'égard de la santé publique. Il en résulte qu'il est fondamental d'intégrer l'ensemble des services de la santé publique.

En 2004, un comité scientifique commence à travailler sur la Loi et établit les axes qui doivent guider l'action dans la santé publique, comme l'intersectorité, la participation, la communication, la formation et la recherche. Les experts proposent l'Agence comme modèle organisationnel. L'année suivante, se forme un conseil pour créer l'Agence de la Santé Publique. L'organisation aura une fonction exécutive à caractère technique ce qui la différenciera du Département de Santé qui a un caractère politique. Celle-ci sera flexible et aura un portefeuille de services clairement définis, comme la santé de travail ou la vigilance épidémiologique. La structure sera amplement décentralisée, mais elle aura la capacité de mobiliser la coopération intersectorielle et interadministrative.

La Loi reconnaît que la santé des personnes est déterminée par des facteurs très différents. Par conséquent, elle décide que le Gouvernement formulera périodiquement le Plan Interdépartemental de Santé Publique qui émanera du Plan de Santé de la Catalogne. Le texte aborde aussi le concept d'autorité sanitaire, relatif à la protection de la population des risques de santé qui l'affectent d'une manière collective.

En définitive, il s'agit d'une norme qui donne un pas significatif dans la clarification et le compactage des critères d'intervention administrative en matière de santé publique qu'elle doit conduire à une meilleure gestion des services.

